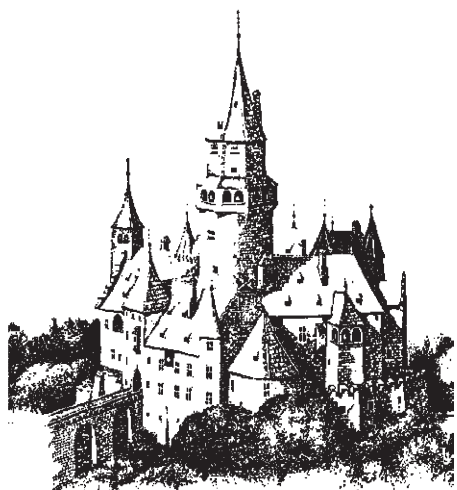

Bouzovské noviny

červen 2020

č. 3/2020

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vás oslovil prostřednictvím našich novin a seznámil Vás s tím, co se v naší obci odehrálo v minulých měsících.

Podařilo se dokončit rekonstrukci hasičské zbrojnice v místní části Jeřmaň. Objekt prošel celkovou rekonstrukcí a vzniklo zde zázemí pro místní spolky, které mohou jeho prostory využívat ke své činnosti. Souběžně s tímto projektem bylo upraveno okolí budovy vč. vydláždění prostoru za budovou a instalací sloupu veřejného osvětlení. Byl vybudován mostek, který spojuje budovu se sportovním areálem, kde došlo k zavedení přípojky vody a elektřiny. Dále se provedly úpravy „ostrůvku“ naproti budově, kterým oddělila silnice od zastávky pro autobusy. Touto cestou bych chtěl poděkovat panu Zdeňku Dvořáčkovi, který mimo jiné působí v zastupitelstvu obce, za práci, kterou odvedl při těchto úpravách. Určitě mi dá za pravdu, že to nebylo vždy úplně jednoduché. Důležité je, že to máme za sebou.

Další akcí byla oprava místních komunikací v Olešnici a v Obectově. V místní části Olešnice byly práce složitější, protože došlo k výměně vodovodního potrubí. Při problémech s nouzovým stavem se na těchto pracích podíleli zaměstnanci obce. Nejen na těchto pracích, ale i na terénních úpravách v obou místních částech. V souvislosti s tím obec bude ve spolupráci s majiteli rodinných domů řešit vjezdy k těmto nemovitostem. V úpravách místních komunikací by se mělo pokračovat i v dalších letech.

Byla podepsána smlouva o dílo s dodavatelem, který provede výměnu svítidel veřejného osvětlení v Bouzově, Olešnicích, Jeřmani, Bezděkově, Blažově, Kozově a v Kadeříně. Jde celkem o cca 300 světél. Došlo k předání staveniště a vlastní práce budou zahájeny v měsíci červenci 2020. Výměnou těchto úsporných svítidel dojde k zásadní úspoře ve spotřebě elektrické energie a opravách. Na tuto akci byla získána 50 % dotace z ministerstva průmyslu.

Byly dokončeny úpravy veřejného prostranství v místní části Kovářov spolu s výsadbou zeleně. Touto cestou bych rovněž chtěl poděkovat panu Ing. Michalu Kuhnovi a místním obyvatelům, kteří se na výsadbě podíleli. Je vidět, že občanská iniciativa úplně nevymizela a obdobným způsobem by to mohlo fungovat i v dalších našich místních částech.

V místní části Olešnice došlo k úpravě sociálního zařízení v budově hasičské zbrojnice vč. elektroinstalace a vytápění. V této souvislosti byly opraveny dvě společenské místnosti, kdy jedna z nich je využívána k vol-

bám. Opět je třeba poděkovat panu Josefu Šípkovi za odvedenou práci a všem, kteří mu pomáhali.

V současné době řešíme opravu kanalizace v Bouzově. I na těchto pracích se podílejí naši zaměstnanci. Dále opravujeme rozvody tepla a vody na obecních bytech vedle základní školy. Postupně provádíme nátěr a údržbu dětských hřišť, úklidy veřejných prostranství, dláždění dvora OÚ a oplocení plynových nádrží v Bouzově.

Pokud se týká našich žádostí o dotace na letošní rok, zatím neznáme výsledek, takže Vás nemůžeme informovat. Vyřizování žádostí se posunulo díky současné situaci s koronavirem.

Jak jste určitě zaregistrovali ve sdělovacích prostředcích, dojde v letošním roce ke snížení daňových příjmů pro obec. Situace je značně nepřehledná a je neustále v řešení. Dokončujeme rozdělané práce a v dalších měsících omezíme plánované úpravy a údržby. Touto cestou bych chtěl požádat zastupitele a zástupce obcí, aby se neobraceli na obec s případnými požadavky. Je třeba vyčkat, jakým způsobem se situace v následujících měsících vyvine. Děkuji za pochopení.

Ing. Zdeněk Foltýn, starosta

UPOZORNĚNÍ

Dne 30. 6. 2020 končí prodloužená splatnost **poplatku za odvoz komunálního odpadu** (550 Kč za trvale bydlící osobu za rok a 550 Kč za rekreační objekt za rok) a **poplatku za psa** (za 1 psa 100 Kč, za každého dalšího 150 Kč). Poplatky je možné uhradit na pokladně OÚ Bouzov hotově nebo kartou, popř. převodem na č.ú. 1801694369/0800, v.s. 1337+číslo domu (komunální odpad), v.s. 1341+číslo domu (pes).

Žádáme občany, aby do kontejnerů na plasty nevhazovali plné pytle s plasty, vyčkejte prosím na pravidelný svoz, který tyto pytle sváží.

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří se přišli rozloučit na mši sv. do kostela sv. Máří Magdalény v Bouzově v pátek 22. 5. 2020 v 15.00 hod. s naším drahým zesnulým **panem Antonem Podsklanem.**

Zvláštní dík patří i všem, kteří pomáhali při organizaci tohoto rozloučení.

Děkuji moc *družka Monika, Jakub a Veronika*

SDĚLENÍ

V sobotu 30. 5. 2020 byl v naší obci proveden sběr velkoobjemového odpadu. Jako každoročně, opět s velkými problémy. Máme za to, že už bychom za ty roky zpátky mohli všichni pochopit, že je třeba nepotřebné věci přivést až v určený den a hodinu. Bohužel drtivá většina občanů, kteří tento sběr využívají, neustále nedodržují stanovená pravidla. Příkladem, že to jde, je Bouzov a Olešnice. Občanům těchto místních částí je třeba poděkovat za ukázněnost. Snad i ostatní už konečně vezmou v úvahu, jak je sběr organizován, jaká pravidla platí, a co se odváží. Nepříjemností je hromada eternitu v Podolí. Jedná se o druh nebezpečného odpadu, který se již několik let u nás nesváží a občan si musí sám zajis-

tit likvidaci a odvoz tohoto odpadu za dodržení přísných podmínek.

V minulém období byla provedena úprava terénu u hřbitova. Doufáme, že do tohoto upraveného prostoru nebudou občané házet svíčky, věnce apod. U hřbitova jsou umístěny kontejnery, do kterých tento odpad patří. Když jsme schopni tyto věci na hřbitov donést, tak jsme snad schopni je odnést tam, kam patří.

Byla dokončena rekonstrukce hasičské zbrojnice v Jeřmani. Dne 26. 6. 2020 od 16.00 hod. se uskuteční prohlídka těchto prostor. Zveme Vás touto cestou k návštěvě tohoto zařízení, kde místní zajistí občerstvení.

Červenec

Paní Smékalová Margita
Paní Vymětalová Jaroslava
Paní Vykydalová Marta
Pan Kunc Jan
Paní Leibnerová Božena
Paní Konečná Marta
Paní Komárková Marie
Paní Pokorná Marie
Pan Příklad Vojtěch
Paní Šmoldasová Alena
Paní Koukalová Eva
Paní Koutná Božena
Paní Přidalová Anna
Paní Tichá Ivana

Srpen

Paní Šmýdová Zdeňka
Paní Milarová Jana
Paní Mejzešová Irena
Pan Písek František
Pan Zdařil Miroslav
Pan Pustina Vlastimil
Pan Kolavík Vladimír
Pan Čech Jiří
Pan Mayer Michal
Pan Vyjídáček Karel
Paní Tichá Emilie
Paní Leibnerová, Anděla
Paní Heinrichová Jana
Paní Geherová Olga
Paní Lepová Miroslava
Pan Zatloukal Karel

JARO V ROUŠCE...

S lehkou nervozitou kráčí olomouckou periferií do stomatologické ordinace. Schválně jsem zastavil autem o kus dál. Přijel jsem záměrně s časovou rezervou, protože nedochvilnost s přibývajícím věkem snáším čím dál tím méně. Je ve výsledku úplně jedno, jestli máte rande se svou vysněnou osobou, nebo je to zubař. Nedochvilnost vadí jistě všem, jen někteří jsou ještě nevyzrálé osobnosti, tak si to uvědomovat nechtějí. Podobnost mezi vysněnou dívkou a stomatologem je taky zajímavá. Na rande se sice těšíte, ale strach z nepovedeného setkání je na místě. K zubaři se moc netěšíte, ale když to dobře dopadne a máte zákrok za sebou, je radost zasloužená. K zubaři se moc netěšíte, protože to ve vás vzbuzuje pocity bolesti a strachu z neznámého, nepříjemného. Když vaše rande s dívkou dopadne jinak, než si představujete, zkrátka dostanete košem, vyloudí to ve vás taky pocity bolesti a zklamání. V ordinaci alespoň rámcově víte, do čeho jdete a můžete si pro sebe říct povzbudivou myšlenku, že strach má velké oči. V tomto srovnání jistě výhoda je.

Je devět dvacet, jsem objednaný na půl. Beru za kliku, aha, zvonek. Jen se dotknu tlačítka, dveře zabzučí,

vcházím zádveřím do malé chodbičky, kde se na mě usmívá paní. Zněle pozdravím a přes „barový pult“ podávám žádanku. Paní mě hned odškrtně v hojně popsaném papírovém seznamu plných jmen, časů, šipek a tajuplných značek. Automaticky, snad jen pro sebe, sdělí, že jsem u nich poprvé a něco vypisuje. Odložím si bundu na stojací věšák a raději zůstávám stát. Ne že by tam bylo tak plno, ale v těchto situacích raději stojím. Útulná chodbička, která slouží jako čekárna, několik židlíček, čekající klienti - pacienti - a ticho jako v kostele narušuje jen za barem tichounce puštěná hudba neidentifikovatelné stanice. Občas zazvoní telefon, vyběhne sestra, něco si sdělí, předají. Čas běží pomaleji, než bývá obvyklé.

„Musíte vydržet, trochu se nám to tu dneska zaseklo,“ povídá paní a jen pro formu objasňuje proč a že to zvykem nebývá. Upřímně ji věřím a chápu, že to někdy tak je.

„V pohodě, nikam nespěchám.“

Prohlížím si obrázky na zdi. Na první pohled to nejsou žádné reprodukce. Motivy inspirované cestováním, exotikou, alespoň to na mě tak působí. V tom propluje sestra číslo dvě. Tak krásně se mračí. Ještě

jsem nikoho neviděl se tak mile mračit. Je to jistě nový druh úsměvu, který ještě neznám. I pan doktor vyběhnul něco zařídit k paní za barem. Pan doktor není žádný obr, ale auru má velikou. Úplně mi začaly brnět koňčky prstů.

„Tak můžete jít,“ povídá paní a elegantně jako průvodkyně na zámku mi ukazuje cestu.

„Dobrý den!“ říkám a rozhlížím se, kde to jsem.

„Tady si položte tašku a sem brýle. Jste na něco alergickéj, berete nějaké léky?“ Není čas na dlouhé přemýšlení, je mi jasné, že tady se nevykecává, tady se maká a šetří časem.

„Jo, na traviny a na roztoče, jinak o.k. Nic na to ale neberu. Vlastně беру něco na tlak, na vysoký tlak.“

„Co berete na tlak?“

„Nevím, jak se to jmenuje, neberu to dlouho, nemůžu si vzpomenout.“

„Tak vy nevíte, co berete na tlak? To je ale hodně důležitý to vědět!!!“ Setře mě chlap s velikou auru. Nemůžu mu přeci sdělit, jak tomu říkám důvěrně. Že ráno беру obilku a večer půl fazolky. Teď už vlastně celou. Dvě platička fazolek jsem měl větších, tak jsem bral po půlkách. To už by si musel opravdu myslet, že jsem blázen.

„Já vám to zjistím, to není problém.“ Přítel na telefonu funguje na sto procent, půlminutový limit splněn. Oddechl jsem si. Po první injekci mi tuhne huba, to jsem zvědavý, co se mnou udělá ta druhá. V mžiku necítím půl obličeje a mrknout pravým okem se stává dřinou. Doktor jako dirigent velkého orchestru, zleva sestra, zprava sestra (krásně se na mě mračí), cinkající nástroje, občas padne nějaké skromné sdělení něčeho, čemu nerozumím, ani snad rozumět nechci.

„Hotovo! Tady si to takhle držte. Né tak! Takhle si to tlačte, z boku. Vy ste vážně natvrdlejš. Posad'te se na dvacet minut do čekárny, pak se na to podívám.“

„Hehuji,“ zamumlám a na chodbě sedám na židli. Stát se mi už nechce a rukou tlačím na hubu vycpanou tampóny. Vůbec ji necítím, úplně se mi to ekluje dotýkat se něčeho co mi připadá cizí. Zvykám si na novou situaci a pozoruji z dlouhé chvíle další díla zdejší galerie. Dvacet minut kupodivu uteklo celkem rychle a sestra číslo jedna mi sděluje, že můžu jít. Usedám do křesla, pan doktor prohlíží svoje dílo, ruce sester

beze slov, asi intuitivně, podávají, co mají. Malé retuše, nová dávka tampónů na cestu a podle pohledu očí nad rouškou jsem pochopil, jako že dobrý.

„Dvě hodiny nic nejzte, ani nepijte. Tady jsme hotoví. Zítřka, opakuji, zítřka, si vyplachujte heřmánkem. Ano? Na kontrolu běžte ke svému zubaři, kam chodíte. Na shledanou!“

Zahuhlám odpověď, s pocitem úlevy se loučím i s paní za barem a venku se nadechuji studeného, ale už jarem nabitého vzduchu.

Neuplynul ani měsíc a všechno je jinak. Všichni pozitivě nosí roušky, nikomu moc nerozumíte, nikdo moc nerozumí vám. Snad i proto jsem si hned vzpomněl na moji nedávnou návštěvu stomatologie. Snad i proto mě napadla spojitost, ne ani tak přes ty roušky, ale přes to, že musíte občas podstoupit něco, kde nemáte na výběr. Tak jako na vysněném rande dostanete košem, v zubařském křesle si užijete chvíli strachu, zkrátka nejsou to situace, které by člověk chtěl záměrně vyhledávat.

Teď ty roušky. Na chvíli dobrý, ale být v tom nepřetržitě několik hodin, tak to je docela síla. Ani si nedovedu představit, že by člověk měl k tomu ještě rýmu.

Protože jsem introvert, netrpím tolik od podstaty. Ale i na mě je ten nekontakt s okolím už moc. Dívám se na to ale i z té lepší stránky. Život se zpomalil, žádný spěch, nic nám neuteče. Máme víc času sami na sebe a to určitě není k zahoezení. Některým to v roušce dokonce i sluší. Jako pozitivum vidím i to, že jak si tak dýcháme sami sobě pod nos, určitě se zvýší i ústní hygiena. S tím souvisí i možný návrat v dodržování nějakého osobního odstupu jeden od druhého. Neznám nic hroznějšího, než když vám někdo něco vysvětluje a má tendenci přibližovat k vám svou mordu, co to jen jde, div že se jeho nos nedotýká nosu vašeho. Nejen že tak k informacím dostanete přímý koktejl kapének, ale můžete i sepsat jeho jídelníček dva dny zpětně. Tak i doba roušková nás jistě obohatí o spoustu kladných věcí, na které v uspěchané době jaksi chceme zapomínat. Je to tedy asi svým způsobem dobře, dostat z hůry znamení a vzít si ho k srdci.

Opatrujte se a protože nic netrvá věčně, tak i jaro v rouškách bude snad už brzy jenom vzpomínkou.

Michal Mayer

PŘEDBĚŽNÝ LOS PODZIM 2020 1.A tř. sk. A

1.	So	8. 8. 2020	17:00	SK Náměšť n/H - 1.FC Olešnice
2.	So	15. 8. 2020	17:00	S. Chomoutov - 1.FC Olešnice
3.	So	22. 8. 2020	16:30	1.FC Olešnice - Řetězárna Č. Ves
4.	So	29. 8. 2020	16:30	FK Hlubočky - 1.FC Olešnice
5.	So	5. 9. 2020	16.00	1.FC Olešnice - Sk Paseka
6.	Ne	13. 9. 2020	16:00	TJ Maletín - 1.FC Olešnice
7.	So	19. 9. 2020	15:30	1.FC Olešnice - S. Lesnice
8.	So	26. 9. 2020	15:30	SK Chválkovice - 1.FC Olešnice
9.	So	3. 10. 2020	15:00	1.FC Olešnice - Jiskra Rapotín
10.	Ne	11. 10. 2020	15:00	S. Troubelice - 1.FC Olešnice
11.	So	17. 10. 2020	14:30	1.FC Olešnice - FK Bohdík
12.	So	24. 10. 2020	14:30	SK Bělkovice - 1.FC Olešnice
13.	So	31. 10. 2020	14:00	1.FC Olešnice - SK Haňovice
14.	So	7. 11. 2020	14:00	1.FC Olešnice - SK Náměšť n/H

Zpravodajství z oddílu 1.FC Olešnice u Bouzova

Po uvolnění opatření se již všechna naše družstva zapojila v průběhu května do přípravy.

Muži již stihli odehrát přátelské utkání proti Bouzovu před velmi pěknou návštěvou a také zápas v Litovli. V průběhu měsíce června odehrají přípravné zápasy proti Uničovu U19, Novým Sadům a Mohelnici. Poté budou mít 2-3 týdny pauzu a znovu se vrátí do přípravy, kdy sehraji několik přípravných utkání.

Kádr mužstva je nyní v řešení a stejně jako v jiných oddílech se budou snižovat náklady.

Přípravná utkání:

ST 15. 7. 2020 Olešnice – Svitavy 18.00 hod.

18. – 19. 7. 2020 Olešnice – Slavonín

SO 25. 7. 2020 Olešnice – Šternberk 17.30 hod.

Žáci a přípravka rovněž trénují a odehrají v průběhu tohoto měsíce několik přípravných utkání. Novým trenérem žáků bude od nové sezóny Filip Sasák, přípravku povede nadále výborně fungující dvojice Radek Kvapil a Martin Podsklan.

I v jarních měsících jsme pokračovali další prací v areálu. Za velkého přispění p. Josefa Šipky st. (děkujeme) a finančního přispění Obce Bouzov a fotbalového oddílu, se podařilo zrekonstruovat toalety v budově a vybudovat nové sprchy pro hostující mužstvo, včetně vymalování budovy. Na bouracích a dalších pomocných pracích se podílelo vedení fotbalového oddílu i hráči, kteří zároveň opravili a natřeli lavičky pro diváky i střídačky. Předseda klubu J. Vlček provedl renovaci časomíry a má také velký podíl na opláštění prostoru u údirny, kde spolu s p. Šípkou odvedli velmi dobrou práci. Všem, kteří se zúčastnili několika brigád, patří poděkování.

V současné době máme naplánovanou další nákladnou investiční akci, kterou začneme řešit až po vyřízení nezbytných povolení.

Nadále pracujeme i na kvalitě hrací plochy, která se i díky pauze opět zvedla – časté sekání, zalévání, hnojení, postřik proti plísni, provzdušňování...vše závislé na spoustě peněz a času.

Veškeré novinky, změny a informace budou na klubových stránkách www.1fcolesnice.cz.

Ladislav Valoušek – 75. výročí konce II. světové války

Pokračování.....

Protože byl povahou civilista, chtěl odejít z armády a nastoupit jako pilot k Československým aeroliniím. Tam se nedostal, protože přednost měli hlavně letci-bombardéři a také tam muselo být zaměstnáno značné procento Slováků. Bylo mu však nabídnuto místo pilota u 1. Československého dopravního pluku, který nejdříve sídlil na Ruzyni a později ve Kbělicích. Léтали na dvoumotorových Dakotách DC-3 a přepravovali osoby i materiál po vlasti, ale také po Evropě. V Praze dostal byt a zde se mu v roce 1947 narodil syn a o něco později dcera. U tohoto pluku s ním létal jako velitel Antonín Liška, s kterým měli podobný zážitek s kyslíkovým dýchačem ve Spitfiru, ale s různými následky. Na své létání u dopraváků rád vzpomínal. Léтал nejen po vlasti, ale velmi často do zahraničí – do Sovětského svazu, Francie, Velké Británie, Itálie, Švédska a podobně. Rád vypravoval zážitek z roku 1946, kdy přepravovali do Švédska Dismannův dětský pěvecký sbor. Mezi malými zpěváčky posádku zaujal chlapec, který nádherně zpíval písničku „Čizmičky moje“. Když po měsíci letěli znova pro ně, chtěli ho odměnit tím, že si může sednout na místo pilota a zařídit si. Sotva se chlapec ulebil na pilotově místě, prudce k sobě zatáhl berany, letadlu se zvedla před a cestující.....

Ještě, že chlapec měl krátké nohy a nedosáhl na pedály. Kromě nějakých modřin to dopadlo dobře. Měsíční pobyt sboru se projevil na postavách všech členů. Když tam letěli, byli bledí, pohublí. Při návratu vypadali úplně zdravě a určitě přibrali na váze. Nebylo divu, ve Švédsku bylo na rozdíl od rozbité Evropy všechno – banánů, pomerančů, čokolády.....

Rok 1948 zásadně změnil život mladé rodiny. V roce 1950 byl zbaven hodnosti (škpt.), odebrána válečná vyznamenání, propuštěn z armády a byl mu odebrán byt. Sdílel podobný osud jako další stovky jeho kamarádů. Jak sám říkal: „Dobře, že jsem odešel z Prahy a nebyl jsem tak na očích, jinak bych dopadl stejně jako moji kamarádi (ve vězení, táborech ná-

pravné výchovy atd)“. Ani na Moravě to neměl lehké, neustále mu bylo předhazováno působení na západě ve službách imperialistů atd., mohl být zaměstnán jen manuálně. Po hledání našel práci v lužické cihelně, kde navážel a vyvážel cihly z pece. A ubytování? Muse-li být rádi, že spolu s malými dětmi našli azyl v lužické kovárně. V roce 1952 přešel do šternberské Morávie a později do Chronotechny jako brusič. V roce 1973 odešel do důchodu, ale stále v Chronotechně pracoval. I když po roce 1948 neměl s rodinou nijak lehký život, nikdy jsem od něj neslyšel, že dělal těžkou a málo placenou práci. Měl hluboce vyvinuté sociální cítění a sympatizoval s dělnickou třídou. Nikdy nezdůrazňoval, že byl pronásledovaný a rodině bylo hmotně ubližováno. Jen mu vadilo, že jeho dětem bylo zabráněno studiu na středních školách.

Po roce 1956, roku XX. sjezdu KSSS a hlavně v 60. letech minulého století se situace v našem státě začíná trošinku měnit. Mnohdy na tom měli zásluhu lidé ze země, odkud to zlo k nám přišlo. V roce 1964 se slavilo 20. výročí SNP za účasti hlavního představitele SSSR Nikity S. Chruščova. S ním přijelo i množství generálů, kteří za války bojovali na Slovensku. Mezi nimi byl i gen. Krasovskij, pod něj právě spadal už výše zmiňovaný 1. samostatný stíhací pluk, a ten se velmi divil, že na oslavách nikdo z nich není. A dal to dosti hlasitě najevo. A tu nastal na vojenských správách poplach a velké pátrání, kde tito lidé vůbec jsou. No nakonec jich vypátrali jen 15 a přepravili na Slovensko. Když došlo k rozhovoru s tímto generálem, dotazoval se po jejich osudech po válce a oni mu po pravdě pověděli, co s nimi bylo, překvapeně prohlásil: „Já jsem si myslel, že se to dělo jen u nás.“

Částečně byl Ladislav VALOUŠEK rehabilitován v roce 1976, povýšen na majora a bylo mu dovoleno používat vojenskou uniformu. To odmítl a nikdy v životě se už do uniformy neoblékl. Úplně byl rehabilitován po roce 1989 a povýšen do hodnosti plukovníka v záloze. Nikdy tuto hodnost u svého jména však neuváděl.

A jaké byly jeho osudy koncem sedmdesátých a osmdesátých let?. Byl už v důchodu, pomáhal své dceři se stavbou rodinného domu, chodil po besedách na základních školách, pomáhal v objasňování záhad v letecké tematice, spolupracoval s prostějovskou firmou na výrobu leteckých modelů, setkával se se svými válečnými přáteli a začal psát povídky z válečných let, sepsal vzpomínky na svou válečnou cestu a nabídl ji NV ke zveřejnění. Byl odmítnut se směšným zdůvodněním. Vyvolával své vlastní válečné fotografie, rozdával je přátelům a utvořil si podrobný a pečlivý archiv všech negativů. Spolupracoval se známými autory letecké literatury faktů atd. Rok 1989 přivítal, avšak byl velmi zklamán z následujícího vývoje. On, odchovanec Masarykovy republiky těžce nesl všechny nespravedlnosti a lumpárny, které se zde odehrávaly. Byl to člověk poctivý a čestný – co viděl kolem sebe, to se mu velmi přičilo. A podobné smýšlení měli i jeho další váleční přátelé. Nejvíce je však zasáhlo rozdělení republiky, za kterou bojovali a jejich kamarádi za

ni položili i životy. Poukazoval na to, že přicházíme o svou životní šanci. A jeho slova to neustále potvrzují.

Ladislav Valoušek zemřel 24. 5. 1996 ve Šternberku po těžké nemoci, jejíž prapočátek byl v náhlém úmrtí jeho syna. Tato tragédie velmi oslabila jeho zdraví, že musel být několik měsíců umístěn v sanatoriu v Pasce. Manželka, paní Ida, si jej na revers vzala domů a o svého milovaného chotě se dva roky do poslední chvíle obětavě starala. V roce 1995 ještě spolu oslavili „Zlatou svatbu“. 22. května 1996 rozhodla Rada města Šternberka udělit panu Ladislavu Valouškovi u příležitosti 700 let města „Čestné občanství“, které za něj převzala jeho dcera. Jeho pohřbu se zúčastnilo obrovské množství známých, válečných kamarádů a přátel. Při obřadu nad hřbitovem prolétly stíhačky Českého letectva – pokračovatelů našeho válečného letectva. I zástupce naší základky se pohřbu zúčastnil a položil věnec od učitelů a žáků školy k jeho rakvi, aby tak uctil památku vzácného muže a vlastence, z něhož bychom si my všichni měli vzít příklad.

Rekapitulace:

Odlétal 703 operačních hodin (každá minuta, každá vteřina = ohrožení života)

Pravděpodobně poškodil 4 – 6 nepřátelských letadel

Počet usmrčených nepřátel: útočil jsem na stroj, ne na člověka (nejlepší by bylo, kdybych nikoho nezabil)

Vyznamenání: 4 x Válečný kříž z roku 1939
Čs. vojenská medaile Za zásluhy
Čs. medaile Za chrabrost před nepřítelem
Čs. vojenská pamětní medaile
Sovětská medaile Za vítězství ve Velké vlastenecké válce 1941–45
Čs. pamětní medaile k 20. výročí SNP
Čs. pamětní medaile k 30. výročí SNP

Všechna vyznamenání předal muzeu SNP v Banské Bystrici

Besedy na ZŠ Bouzov: 29. 10. 1985,
9. 11. 1989,
16. 6. 1992

Nejoblíbenější letadla: Spitfire stíhačka
DC 3 dopravní letoun

Nejméně oblíbené letadlo: Siebel (německé letadlo používané čs. letectvem – časté poruchy, důsledek válečných sabotáží)

Literární tvorba: Vzpomínky na lavočku, Obě sekce SCRAMBLE, Pozvání na večeři,
První střetnutí, Faberův FW 190 po padesáti letech, Stehlíkova peruť útočí
Poslední let Aloise Vašátka, Jak to bylo s prvním FW 190?,
Přílet na Zolnou, Píšťany, Když ryby neberou,
Sázka aneb jak Jindra k dvěma libráům přišel, List z deníku,
Tri Duby, Tenkrát v máji roku 1945,
Návraty, Čas odpočinku aneb i tak se plaší smrt, Suvenýr z Antarktidy
Návraty stíhačů
Cesta zpátky
Cestou nadějí a zklamání

Použitá literatura: Fr. Fajtl – První doma, Podruhé doma
J. Rajlich, J. Režná – Generál Fajtl slovem historika, rodiny a objektivem fotoreportérů

Další zdroje: Magnetofonová nahrávka z besedy na ZŠ Bouzov 9. 11. 1989
Osobní vzpomínky na rozhovory s L. V. – J. Fischer

Jaromír Fischer, Bouzov

SDH KOZOV a příznivci kopané Vás zve
na 20. ročník tradičního fotbalového turnaje

KOZENKY CUP

V sobotu 27. června 2020 od 8.30 hodin

hřiště Kozov

Turnaje se účastní
8 týmů včetně domácích Kozenek

Pro diváky, hráče
a fanoušky je
zajištěno bohaté
občerstvení

Program:

8.30-15.00

utkáni ve skupinách

15.00

zápas veteránů

16.00-17.00

play-off

17.30

FINÁLE

18.05

ukončení turnaje

SDH KOZOV 1904-2020

REALITY

**PRODEJ / PRONÁJEM / VÝKUPY
FINANČNÍ SLUŽBY**

☎ +420 608 96 96 70

✉ WWW.REALITACI.CZ

PRODEJTE VAŠI NEMOVITOST S JISTOTOU!

Realitní služby srdcem

Myslivecký spolek Kozov – les
pořádá

VEŘEJNOU SOUTĚŽ VE STŘELBĚ Z MALORÁŽKY

**dne 4. července 2020 na střelnici
v Bouzově v 9.00hod**

**Střílí se malorážkou na
vzdálenost 50m ve stoje na**

terče (srnec, liška, kňour). Na každý terč se střílí 5 ran.

Cena položky včetně 2 nástřelných ran činí 50,-Kč.

Soutěží se ve dvou kategoriích (ženy, muži).

Nejlepší soutěžící budou odměněni věcnými cenami.

Pro děti je připravena střelba ze vzduchovky.

**Občerstvení a pořadatelskou službu zajišťují členové
MS Kozov – les.**

Na Vaši účast se těší MS Kozov - les

**Pro zajištění hygienické bezpečnosti si vezměte roušku, budou zajištěny rozestupy a potřebná
dezinfekce tak, aby bylo splněno nařízení MZ.**

Případná změna vyhrazena!

MYSLIVECKÝ SPOLEK KOZOV - LES

POŘÁDÁ

8. srpna 2020

Tradiční
myslivecký karneval

Hraje skupina MEFISTO

Občerstvení a myslivecká kuchyně zajištěny.

Myslivecká tombola.

**SRDEČNĚ ZVOU
MYSLIVCI**

Případná změna vyhrazena